

meget hurtigere Besvarelse af Spørgsmaalet end en Procedure, der jo i Særdeleshed, naar en Sag kan gøres til et Spektakelnummer, kan, som vi jo allesammen vide, trække ud i flere Aar, inden der falder Højesteretsdom.

Der blev endelig gjort nogle Bemærkninger om Distriktslægerens Forhold. Skønt dette Punkt ikke direkte vedkommer denne Lov, vil jeg dertil sige, at uagtet jeg ikke i dette Øjeblik kan gøre noget Forslag dertil, har jeg ogsaa selv en Følelse af, at Distriktslægerne have Krav paa, at der gøres noget for dem i Anledning af det Arbejde, der lægges paa dem ved de ny Love, der vedtoges i Fjor, nemlig Fattigloven og Alverdomsforførgelsesloven. Om man vil gøre dette i den Form, at man vil forhøje deres faste Løn eller vil yde dem et Honorar for deres Virksomhed, det er jo et andet Spørgsmaal. I dette Øjeblik forekommer det mig, at man jo dog maa se det lidt an for at se, i hvilket Omfang deres Forretninger forøges ved disse ny Love. Det kan endnu ikke estervises, man kan i det allerhøjeste sige, at det er rimeligt og sandsynligt, at deres Forretninger ville blive forøgede, men en egentlig statistisk Estervisning af, om deres Forretninger ved disse Love faktisk ere blevne betydeligt forøgede, foreligger endnu ikke og kan ikke foreligge endnu i dette Øjeblik. Det stiller sig for mig som det sandsynligste, at det vil vise sig at være et Retfærdighedskrav fra deres Side, at de paa en eller anden Maade blive stadestholdte for dette Tab, og jeg skal dertil bemærke, at det jo dog ikke er tilstrækkeligt at henvise til Epidemiloven, som jeg for øvrigt har tilladt mig at anfælde i Dag til fornøjet Behandling. Som de Herrer ville erindre, udløber Epidemiloven den 1ste April 1893, og altsaa maa der tilvejebringes en ny Ud-gave af den inden den Tid, og det er i den Anledning, at jeg i Dag har anmeldt et Lovforslag. Det vil deraf sees, at der foreslaas indført forandrede Betalingsregler for Distriktslægerens Virksomhed ved Epidemier, men dernæst vil jeg bemærke, at i de ved denne Lov mulige vundne Honorarer kan man dog ikke henvise Distriktslægestanden i Almindelighed til at søge Erstatning for dens ringe Lønning; thi selv om det er en meget rundelig Betaling, der efter Epidemiloven skal ydes Epidemilægen, maa man huske paa, at det er en ren Tilfældighed for Distriktslægen, om der overhovedet i hans Distrikt forekommer en Epidemi, som bliver taget under offentlig Behandling. Der kan jo være mangfoldige Distriktslæger, som sidde i Embede i mange Aar, og for hvis Vedkommende der dog aldrig bliver Tale om slikt, fordi der

ikke forekommer en Epidemi i hans Egn, eller hvor Epidemien er saa ubetydelig, at den ikke underkastes offentlig Behandling. Derfor tror jeg ikke, at det er tilstrækkeligt at henvise Distriktslægestanden i Almindelighed hertil som noget, der skulde kunne give den Vederlag for dens mindre heldige økonomiske Stilling. For øvrigt er Spørgsmaalet om Distriktslægerens Lønninger jo et Spørgsmaal, der vil komme til at hænge noget sammen med, hvorledes man i øvrigt tænker sig Distriktslægeforholdet ordnet. Det er et Spørgsmaal, som jo sagtens vil komme til at henhøre til de allerførste Sager, som det nye Sundhedsraad, hvis det kommer i Stand, vil faa med at gøre. Her er der jo to Opfattelser, der staa overfor hinanden. Den ene gaar ud paa i det væsentlige at beholde det nuværende System, altsaa det store Antal af Distriktslæger, men saa ogsaa at lønne dem mindre højt — naturligvis nok bedre end de nu ere lønnede, men dog ikke alligevel saa højt, at de ikke skulde behøve nogen privat Praksis ved Siden. Den anden Opfattelse af dette Forhold er, at der skulde være et betydeligt mindre Antal Embedslæger Landet rundt, som slet ikke skulde have nogen Afgang til privat Praksis, men helt være Embedslæger, og altsaa lønnes saaledes, at de ikke behøve nogen privat Praksis. Denne Tankes Gennemførelse vil jo medføre en ganske overordentlig stor Reduktion i det nuværende Antal Distriktslæger; det vil egentlig snarere blive, om jeg maa udtrykke mig saa, en noget udvidet Syhusinstitution, og Spørgsmaalet om, hvorledes Distriktslægerne skulde stilles i økonomisk Henseende, kommer jo til at hænge nøje sammen med, hvilket Valg man træffer med Hensyn til Ordningen af disse Forhold. I øvrigt er det jo et Spørgsmaal, som ikke staar i nogen nødvendig Forbindelse med det her foreliggende Lovforslag, og som jeg derfor ikke venter eller haaber, at man vil drage med ind i dette, da det jo kun vil berede Lovforslaget betydelige Vanskeligheder paa dets senere Vej.

Bjerre: Nej, det var heller ikke min Mening, at det Spørgsmaal skulde drages med ind under dette Lovforslag og berede det nogen Vanskelighed, det vil jeg ikke være med til. I øvrigt takker jeg den højtærede Justitsminister for hans velvillige Holdning overfor det Krav, som Distriktslægerne saa enstemmig stille. Jeg haaber, at det i alt Fald inden alt for lang Tid skal give sig Udslag i en eller anden Forbedring i deres Aar. Hvorledes Forbedringen bliver, om den sker i Form af et Honorar eller som en